

"Demek rahmet -çünkü rahmettir- hicrân-ı ebedîyi, muhabbet-i hakikiyeye karşı çıkaramaz." cümlesini izah eder misiniz?

Önceki iki sorunun cevabında bu konuya temas edilmişti. Sadece şunu ifade edelim:

Kader Risalesi'nde, bir başka vesileyle, buyrulmuştu ki, **"Sual ve cevap,... ikisi de Haktandır."** Mideye açlık acısını koyan Cenâb-ı Hak, o sualin cevabı olarak yeryüzüne nimetlerini sermiştir. **Açlık sual, nimetler cevaptır.** Aynı şekilde, kalbe muhabbet-i hakikiyeyi koyan Allah, onun cevabı olarak dar-ı saadette ebedî bir saadet ihsan edecektir. Farzı muhal olarak, bu ihsanı etmese, bununla da kalmayıp tam aksine, o muhabbet-i hakikiyenin karşısına hicran-ı ebedîyi çıkarsa bu hal onun rahmetiyle asla bağdaşmaz. Bunun içindir ki, muhabbet sualinin cevabını saadet olarak ihsan edecektir.

"Şu kâinatta görünen ve bilinen bütün letaif, bütün mehasin, bütün kemalât, bütün incizabat, bütün iştihak, bütün terahhumat" açıkça ders veriyorlar ki **"Bilbedahe hakikî rahmet vardır."** Bu sayılan güzellikler, ihsanlar, kemaller hakikidirler, gölge değildirler. Meselâ, yediğimiz nimetler hakikidirler, rüyada aldığımız gıdalar gibi gölge değildirler. Bu ihsanlar, rüyada olduğu gibi bir an görünüp kaybolsalar, hakikî rahmet olmazlar.

Ve metnin devamında şu hüküm cümlesi yer alıyor: **"Madem hakikî rahmet vardır, saadet-i ebedîye olacaktır."**

Bu Yedinci Medar'ın sonuna şu not düşülmüş bulunuyor: **"Onuncu Söz'ün Dördüncü Hakikatı, İkinci Hakikatı ile beraber şu hakikatı gündüz gibi aydınlatmıştır."**

Bu iki Hakikat'da Cenâb-ı Hakk'ın **Kerîm** ve **Rahîm** isimleriyle, **Cevvad** ve **Cemîl** isimlerinin âhireti iktiza ettikleri izah ve ispat edilmiş bulunuyor.